

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 48 - Zondag 21 februari 2021

Welkom!

Afgelopen woensdag heeft de kerk wereldwijd Aswoensdag gevierd. Een dag van vasten en onthouding om zo de overgang naar de tijd ter voorbereiding op Pasen kracht bij te zetten. De komende zondag is derhalve de eerste zondag in de veertigdagentijd ofwel vastentijd. De liturgie versobert zich door het Gloria en het Alleluia weg te laten en de meer stemmige paarse gewaden en kleden tevoorschijn te halen. Hier en daar wordt de schoonheid van de altaren verborgen achter een zogenaamd hongerdoek of worden altaar-luiken dicht gedaan omwille van de soberheid. Al met al een nieuwe kerkelijk periode van bezinning, van loutering en onthechting. Maar ook van vernieuwing en meer toegroeien naar de Heer en zijn Evangelie. Van harte wensen wij iedereen een goed en gezegende tijd toe.

Gods Woord op Zondag 21 februari 2021

Uit het heilig evangelie volgens Marcus (1, 12-15)

In die tijd dreef de Geest Jezus naar de woestijn. Veertig dagen bracht Hij in de woestijn door, terwijl Hij door de satan op de proef werd gesteld. Hij verbleef bij de wilde dieren en de engelen bewezen Hem hun diensten. Nadat Johannes was gevangen genomen ging Jezus naar Galilea en verkondigde Gods Blijde Boodschap. Hij zei: „De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap.”

Ter overweging

Het Evangelie van deze zondag brengt ons naar het begin van Jezus' openbaar leven. Enkele zondagen geleden, na het afsluiten van de Kersttijd, hebben we al gelezen over het Doopsel van Jezus in de Jordaan door Johannes de dooper. Die lezing was toen het begin voor de zondagen door het jaar, die daarop zouden volgen. Nu we de Vastentijd beginnen, beginnen we als het ware weer opnieuw door met de Heer de woestijn in te gaan ter voorbereiding op de kern van zijn missie: de zonden en het lijden van de mensen van deze wereld op zijn schouders te nemen, daarvoor te sterven en zo de weg naar de hemelse Vader weer open en begaanbaar te maken.

Het begin van Jezus' openbaar leven tekent zich af met opmerkelijke tekenen. De tekenen rondom het Doopsel nog daar gelaten, lezen we vandaag hoe de Geest Hem naar de woestijn bracht en hoe Hij op de proef gesteld werd door Satan. Inderdaad, de Geest, met een hoofdletter G, dreef Hem daarheen waar Satan op Hem wachtte om aan te vallen. Hier vinden we een bijna even vreemd begin als het begin van het Boek Job. In de eerste twee hoofdstukken lezen we hoe Job een speelbal lijkt te zijn tussen God en Satan. Jobs geloof gaat beproefd worden; God vertrouwt volledig op de kracht van Jobs geloof; Satan twijfelt aan Jobs geloof. Job krijgt het niet gemakkelijk maar zijn geloof is sterk genoeg gebleken en daardoor houdt hij zich staande in de beproevingen. Zo zal het gedurende het openbaar leven en werken van Jezus ook gaan. Al lijkt het soms een succesverhaal te zijn met wonderen en vele volgelingen maar wie goed leest, leest ook dat het niet zomaar van een leien dakje gaat. Tegenstand, moeilijkheden en lasten bouwen zich op en krijgen hun hoogtepunt in het lijden en sterven van de Heer.

Ook ons katholieke leven begon met het Doopsel. Hierdoor gingen we binnen in het verbond van zijn lijden en sterven met de Heer én van zijn verrijzenis en leven. Met dit sacrament krijgt ons leven vorm met God en met de gemeenschap der Kerk. Maar ondanks dit sacrament zijn wij niet gevrijwaard van moeilijkheden en lijden op onze levensweg. Bij tijd en wijle, maar altijd meer dan ons lief is, raakt het ook ons en worden we op de proef gesteld. Niemand wil die beproeving en niemand zoekt het. Het overkomt ons. En waar staan we dan als het ons wel treft? Zijn we sterk genoeg, zoals Job? Hebben wij de Geest van Jezus in ons? Putten we kracht uit het Doopsel en de andere sacramenten? Zo ja, dan kan een tijd van beproeving een tijd van loutering worden. Een tijd van uitzuivering en van versterking. Een belangrijk aspect daarbij is dat wij de beproeving niet ontvluchten maar recht in de ogen durven zien. Jezus vlucht ook niet weg voor de aanvallen van Satan maar Hij beantwoordt ze met stelligheid. In dit opzicht

neemt Hij ook de tijd voor beproeving en loutering en voor een antwoord waarmee Hij verder kan.

Hierin zit een belangrijk leerpunt voor als wij in tijd van lijden en beproeving geraken. Het is waarachtig niet gemakkelijk om lijden onder ogen te zien en de werkelijkheid daarvan te accepteren. Maar het is hoe dan ook wel belangrijk om er uiteindelijk een uitweg eruit te kunnen vinden. Om zagezegd sterker uit de beproeving te komen. Om lijden en dood om te kunnen keren en te komen tot een vorm van verrijzenis, van nieuw leven, vrede en vreugde.

De vastentijd ofwel veertigdagentijd is derhalve niet alleen een voorbereidingstijd op het vieren van Pasen. De vastentijd is ook een oefentijd of vormingstijd, van geloofsverdieping en geloofsversterking, die ons helpt om op andere momenten in ons leven om te kunnen gaan met lijden. Om geestelijke weerstand en strijdkracht te ontwikkelen. Om meer te gaan lijken op Job. Om dichterbij te groeien naar de Heer, die geleden heeft, die gestorven is maar die ook verrezen is. Zodat ook wij die specifieke weg kunnen gaan en eens de gloriekrans van het goddelijk leven mogen ontvangen in Gods Rijk van vrede en vreugde.

Gedicht: Veertig dagen

Veertig dagen gaan wij reizen
door een onherbergzaam land.
Eenzaam, moe en zonder uitzicht
zo ver je zien kunt: rotsen, zand.

Mijn ogen zoeken horizon.
Reikt iemand mij daar een hand?
Soms win ik hoogte, stralend licht
omgeeft mij van de overkant.

Van waterstromen kan ik dromen,
levend water, koel en schoon.
Water is mij als een spiegel
waar ik jou mijn gezicht in toon.

Weerloos wacht ik op het donker,
verlang naar bakens in de nacht.
Licht opdat mijn voet niet struikelt
warm licht waarop ik weerloos wacht.

Buigzaam, teer en ingesloten
schors en windsels tegen de kou.
Ik kan pas bloeien, opengaan
door levend water, warmte, jou.

Stenen vertellen van mensen
duizenden voeten onderweg.
Liefde zoeken we, nieuw leven,
hoop en geloof in ons gelegd.

(Bron: niet bekend)

Vastentijd: Vastenactie en PCI

Wist u dat Vastenactie al sinds 1961 campagne voert voor projecten in ontwikkelingslanden? De vastentijd is een periode waarin we niet alleen naar onszelf en ons eigen leven kijken maar ook van solidariteit met anderen. Je staat wat vaker stil bij mensen die het minder goed hebben dan jij. Vasten betekent 'even minderen voor een ander'. Het idee is te geven wat je bespaart (of kunt missen) om het leven van anderen ver weg te verbeteren. Vastenactie werft fondsen om wereldwijd kleinschalige projecten te steunen. Vroeger voerden we alleen campagne tijdens de vastentijd, tegenwoordig gaat dat het hele jaar door. Gelukkig zijn er nog altijd veel mensen bereid in actie te komen voor een ander. Van harte willen we daarom ook de goede doelen projecten van onze parochie onder uw aandacht brengen en ook het werk van de PCI in onze parochie. Via de bankrekeningnummers in het parochieblad ben u van harte uitgenodigd om een vasten-gift over te maken.

Mededelingen

Biechtgelegenheid

In de vastentijd wordt er ook meer gekeken naar onze woorden en gedachten, ons doen en laten. Daarom bieden pastor Hoogma en pastor De Zwart biechtgelegenheid aan na de zondagse 11 uur Missen en na de doordeweekse vieringen. Ook telefonisch kan er een afspraak gemaakt worden.

Viering in onze kerken

De vieringen in onze parochie gaan gewoon door. Uiteraard met in achtname van de protocollen. Juist in deze tijd vinden wij het belangrijk om er voor elkaar te zijn en om met en voor elkaar te bidden.

Mondkapje in de kerk?

Het is een dringend advies van onze bisschoppen dat u een mondkapje draagt in de kerk en tijdens de viering. Zeker bij binnenkomst, het verlaten of op andere momenten dat u door de kerk rondloopt willen we u vragen om een mondkapje te dragen.

Livestream

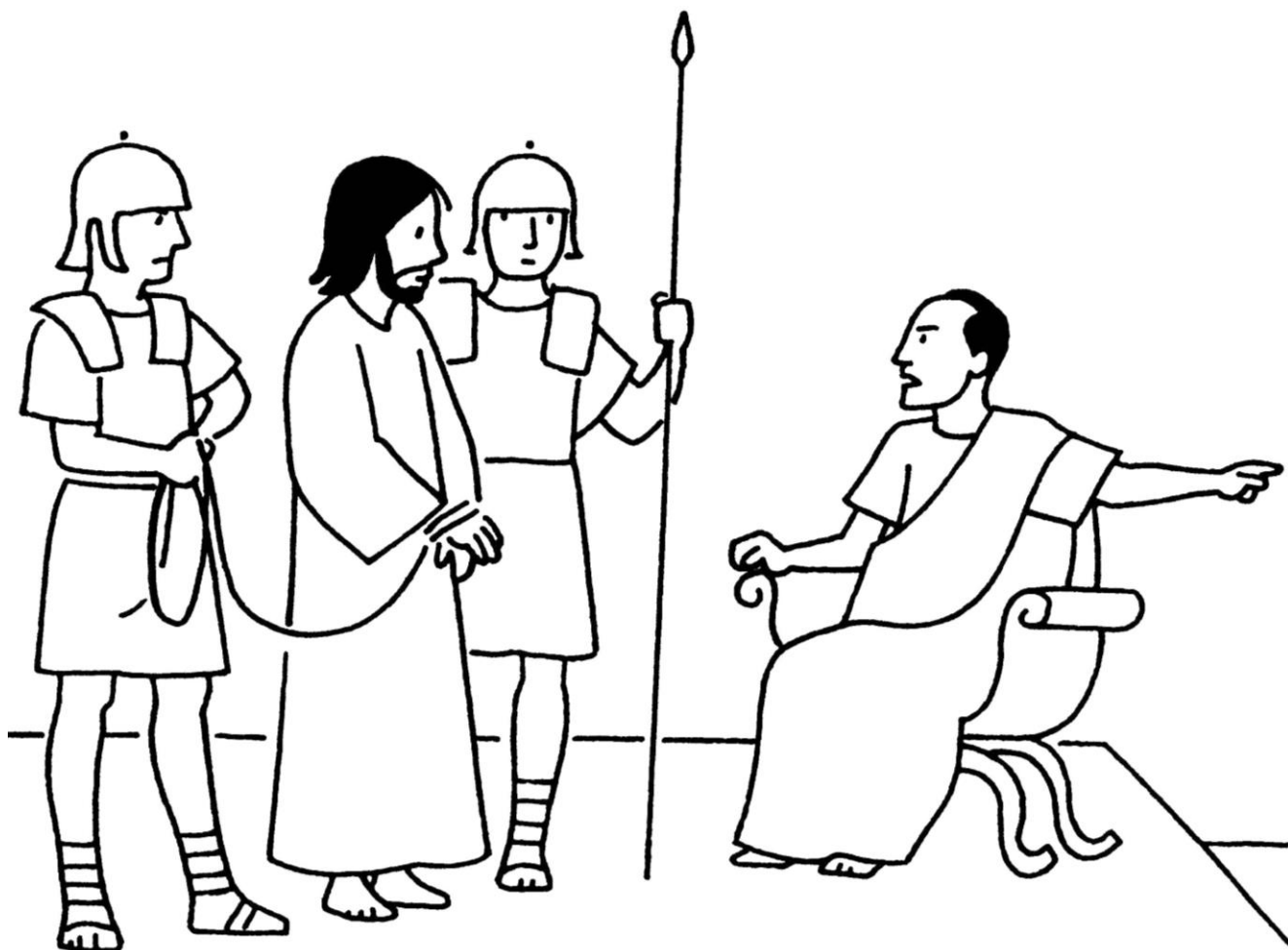
Dit weekend is de viering vanuit St. Nicolaasga te volgen via de livestream op www.dechristoffel.nl

Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie: www.dechristoffel.nl. Ronddelen wordt even zo goed op prijs gesteld.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

Weet je nog toen het Advent was? We hebben toen vier zondagen en bijna vier weken een tijd van voorbereiding gedaan om Kerstmis te vieren, het geboortefeest van Jezus. Deze week, op woensdag (Aswoensdag) hebben we een start gemaakt met een andere voorbereidingstijd: de Vastentijd of ook wel Veertigdagentijd genoemd. Van Aswoensdag tot aan Pasen zijn er 46 dagen. Op zondagen dan vasten we niet en zodoende blijven er 40 dagen over om te vasten en te bezinnen. Vasten is dat je minder eet of iets niet doet of juist wel doet als oefening om sterker te worden in je geloof en in je leven met Jezus. Sommigen besluiten bijvoorbeeld om geen vlees of snoep te eten tijdens de vastentijd. Anderen doen juist extra klusjes voor mensen die zelf die klusjes niet zo gemakkelijk meer kunnen doen. Weer anderen proberen juist extra om niet zo goede gewoontes niet meer te doen. Bijna allemaal bidden we wat meer dan anders, bijvoorbeeld de Kruisweg (de schilderijen die je in de kerk ziet hangen langs de muren). Zo zijn we allemaal op één of andere manier bezig om ons voor te bereiden op het sterven en verrijzen van Jezus, op Pasen. Dat kost wel een beetje moeite. En soms ook wel een beetje veel moeite. Maar die moeite nemen we graag op ons. Juist omdat we weten dat Jezus een nog veel grotere moeite op zijn schouders genomen heeft, namelijk het kruis. Daaruit hebben wij geleerd, dat wie moeite doet voor iets goeds, daar ook altijd beter van wordt. Jezus heeft door het dragen van het kruis en door te sterven aan het kruis de weg naar God en naar de hemel voor ons open gemaakt. Zoals Hij verrezen is, zo zullen ook wij eens verrijzen om voor altijd bij God en met God te leven in zijn Koninkrijk.

**De eerste kruiswegstatie:
Jezus wordt veroordeeld door Pontius Pilatus.**

De soldaten brachten Jezus bij Pontius Pilatus.
Die vroeg Hem: “Bent U de koning van de Joden?”
Jezus antwoordde: “U zegt het.”

Op de beschuldigingen tegen Hem gaf Hij geen enkel antwoord.
Toen zei Pilatus tot Hem: “Hoort U niet waar ze U allemaal van beschuldigen?”
Maar Jezus gaf hem geen antwoord. Daarna liet hij Jezus in elkaar slaan
en gaf Hem over om gekruisigd te worden.